

Sám pod okapem - Načas

R: Sám pod okapem stojí
ač býval kdysi král
teď korunu už nemá
a hledá kde by spal

Teď podává mi ruku a pláče do ticha
už nedá ránu pěstí už nikam nespěchá

Pak vypráví jak válčil a tiše poprosí
a do sáčku si strádá ty drobné obnosy

Pak místo díků řekne už je mi šedesát
a místo nashledanou přijď zas pokecat

Ta vzpomínka mě bolí snad marnost rozpoznal
když korunu mu vzali a já jen deset dal